

[Camre]

16.154 kr. og Ekstra Bladet 16.705 kr., og andre hovedstadsblade følger lige efter. Der er altså ikke grundlag for at hævde, at disse journalister i forhold til deres kolleger ved hovedstadsbladene er særlig vellønnede. Jeg forstår naturligvis godt den sammenligning, at de skulle være vellønnede i forhold til medlemmerne i denne sal, men det er jo ikke det, vi drøfter her i dag.

Jeg vil sige om Danmarks Radios økonomi og aktiviteter, at det er væsentligt for os, at Danmarks Radios egenproduktion bliver hævet. Danmarks Radios egenproduktion var i 1981 på ca. 45 pct. af sendetiden, men det er også åbenbart, at vi har en voksende international konkurrence. Der kan jo allerede i denne del af Danmark ses to svenske programmer, og i sydligere dele af landet kan man desuden se en række tyske programmer. Jeg tror, det er væsentligt at understrege – for dansk sprogudvikling, for dansk sprogs position, for kulturpåvirkningen og for den samfundsdebat, som ingen vil, tror jeg, bestride at Danmarks Radio er et væsentligt element i – at vi har en radio- og fjernsynssendetid, som virkelig kan tage konkurrencen op, og ingen er heller i tvivl om, at den konkurrence vil blive stadig stærkere med et voksende antal udenlandske satellittransmitterede programmer i de kommende år.

Derfor har det været et klart ønske, også i min folketingsgruppe, at vi når op på en højere egenproduktion. Jeg har forstået, at man i 1982 forventer at kunne forøge egenproduktionen med rundt regnet 100 timer, således at man når op på godt og vel 50 pct. egenproduktion. Her er vi fremme ved det, ministeren var inde på, at det ganske klart er dyrere at producere selv end at købe nogle massefremstillede serier udefra, serier, som jo sælges til millioner og atter millioner af seere verden over. Der er næsten ikke det land i verden – i hvert tilfælde i den vestlige verden – der ikke køber eksempelvis Dallasserien. Og så er det klart, at sendetiden pr. time bliver relativt lille.

Det er samtidig klart, at Danmarks Radio ligesom andre dele af den offentlige sektor må holde væksten inden for snævre rammer, holde udgifterne inden for en meget begrænset udvikling. Danmarks Radio har i nogle år haft stigende indtægter på grund af en stigende overgang i samfundet til TV med farve på, altså højere licens end tidligere, og det vil

i 1982 give en merindtægt, har jeg forstået, i størrelsesordenen 40–50 mill. kr. Derudover må jeg sige som vores opfattelse, at det vil være rimeligt og nødvendigt, at man tager hensyn til den pris- og lønudvikling, der foregår i samfundet i øvrigt, og søger at kompensere for den ved reguleringer af licensen.

Det er imidlertid uden for enhver tvivl nødvendigt, at man også i Danmarks Radio gennemfører rationaliseringer. Jeg har forstået, at der på 1982-budgettet kan foretages en nedskæring af udgiftsvæksten med 36 mill. kr. som følge af rationaliseringer af driften, så at der altså på den måde kan skabes plads til en væsentlig del af aktivitetsforøgelsen.

Danmarks Radio er en stor institution – der er 3.000 medarbejdere, som jeg nævnte – og institutionen har i 1960'erne og 1970'erne haft en kraftig vækst. Det er klart, at der under en sådan vækst i en så stor organisation kan opstå uheldige arbejdsprocesser, at der kan findes eksempler på mangelfuld planlægning, at der kan være arbejdstidsregler og arbejdsaftaler, som tiden er løbet fra. Derfor er det nødvendigt, at der foregår et permanent rationaliseringsarbejde også i Danmarks Radio.

Jeg er bekendt med, at man står foran at opstarte en sådan rationalisering og en forbedring af planlægningsprocesserne, og det hilser vi fra socialdemokratiets side med meget stor tilfredshed. Jeg vil gerne understrege, at med skyldig hensyntagen til de forskelle, der kan være på arbejdet forskellige steder i den offentlige sektor, så må der dog, så langt det overhovedet er gørligt, være samme vilkår, også samme lønvilkår, for sammenligneligt arbejde i forskellige dele af den offentlige sektor.

Danmarks Radios forhold er ofte genstand for diskussion; det gælder programvirksomheden, og det gælder økonomien. Jeg vil gerne understrege, at vi finder, at en sådan offentlig debat er en stor fordel, et stort gode, fordi det kun er gennem en offentlig debat, vi kan sikre en demokratisk indflydelse på de dispositioner, der træffes.

Jeg har i det, jeg har sagt her, klart understreget, at der er sammenligninger, der er målemetoder, som ikke er anvendelige, når man spørger, om økonomien i Danmarks Radio er sund. Vi mener ikke, at det er rimeligt at give udtryk for, som forespørgerne gør, at den skulle være specielt usund, men